

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 115.370 van 3 februari 2003
in de zaak A. 89.564/IX-2223.**

In zake : Pierre BUYENS,
p/a
de Algemene Centrale der Openbare Diensten,
gevestigd te BRUSSEL,
Fontainasplein 9-11

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van
Pensioenen.

DE RAAD VAN STATE, IXe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Pierre BUYENS op 14 februari 2000 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van artikel 1, § 1, van het koninklijk besluit van 19 november 1999 tot vaststelling van de personeelsformatie van de Rijksdienst voor Pensioenen, in zoverre daarin wordt voorzien in 3 betrekkingen van informaticus-directeur en 24 betrekkingen van adviseur bij de centrale diensten-administratief personeel;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur-afdelingshoofd
W. VAN NOTEN;

Gelet op de beschikking van 10 september 2001 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de regelmatig gewisselde laatste memories;

Gelet op de beschikking van 6 januari 2003 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 27 januari 2003;

Gehoord het verslag van staatsraad A. VANDENDRIESSCHE;

Gehoord de opmerkingen van advocaat I. MARTENS, die verschijnt voor verzoeker, en van advocaat C. GEORGES die, loco advocaat M. MOERMAN verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd W. VAN NOTEN;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de gegevens van de zaak kunnen worden samengevat als volgt :

1.1. In zijn vergadering van 23 september 1998 bespreekt het basisoverlegcomité van de Rijksdienst voor Pensioenen een ontwerp van personeelsformatie. De voorgelegde ontwerptekst bepaalt onder meer het volgende :

"Artikel 1. § 1. De personeelsformatie van de Rijksdienst voor pensioenen wordt vastgesteld overeenkomstig onderstaande tabel :

I. Centrale diensten Administratief personeel

	Niveau 1
(...)	
Informaticus-directeur	2
(...)	
Adviseur	25
(...)."	

1.2. In het Belgisch Staatsblad van 16 december 1999 wordt het koninklijk besluit van 19 november 1999 tot vaststelling van de personeelsformatie van de Rijksdienst voor Pensioenen bekendgemaakt. Artikel 1, § 1, van dit besluit luidt als volgt :

"Artikel 1. § 1. De personeelsformatie van de Rijksdienst voor pensioenen wordt vastgesteld overeenkomstig onderstaande tabel :

I. Centrale diensten Administratief personeel

	Niveau 1
(...)	
Informaticus-directeur	3
(...)	
Adviseur	24
(...)."	

Deze bepaling vormt het voorwerp van het onderhavige beroep.

1.3. Verzoeker betoogt dat hij algemeen secretaris is van de sector Parastatalen van de Algemene Centrale der Openbare Diensten (ACOD).

2.1. Overwegende dat de verwerende partij in een eerste exceptie aanvoert dat verzoeker geen bewijs levert van zijn hoedanigheid en dat hij bijgevolg het rechtens vereiste belang ontbeert; dat verzoeker met zijn memorie van wederantwoord een kopie voorlegt van zijn legitimatiekaart als verantwoordelijke leider van de Algemene Centrale der Openbare Diensten, afgeleverd op 21 juni 1994; dat de verwerende partij na de neerlegging van dat stuk de hoedanigheid en het functioneel belang dat verzoeker daaruit put, niet langer heeft betwist; dat de exceptie niet gegrond is;

2.2.1. Overwegende dat de verwerende partij in een tweede exceptie aanvoert dat verzoeker zijn functioneel belang "afwendt" doordat het annulatieberoep beperkt is tot één van de drie wijzigingen die na het syndicaal overleg nog aan de ontwerp-tekst is aangebracht en het derhalve niet gericht is op de vernietiging van de bepalingen waarbij wijzigingen worden aangebracht in het aantal betrekkingen dat na verloop van tijd zal uitdoven en in de vaststelling van de betrekkingen die gedurende

enige tijd geblokkeerd blijven; dat zij daaruit afleidt dat het beroep niet enkel door functionele belangen geïnspireerd is, terwijl dat functioneel belang het enige is waarop verzoeker zich mag beroepen;

2.2.2. Overwegende dat verzoeker daar terecht op antwoordt dat hij zelf het voorwerp van het beroep bepaalt en dat uit het feit dat hij niet alle onwettigheden bestrijdt die de bestreden beslissing mogelijk bevat, niet afgeleid mag worden dat hij daarom geen belang zou hebben bij de vernietiging van de onwettigheid die hij wel degelijk bestrijdt; dat de verwerende partij ook niet duidelijk maakt dat het inwilligen van het beroep, wegens het niet bestrijden van een of meer wijzigingsbepalingen, ongewild inhoudelijke wijzigingen aanbrengt aan het koninklijk besluit van 19 november 1999;

3.1. Overwegende dat verzoeker in een enig middel de schending aanvoert van artikel 11, § 1, van de wet van 19 december 1974 tot regeling van de betrekkingen tussen de overheid en de vakbonden van haar personeel doordat er in het bevoegde basisoverlegcomité -waarin de ACOD vertegenwoordigd is- geen overleg is gepleegd over de uiteindelijk door de Koning aangenomen versie van de personeelsformatie, in de mate dat daarmee 3 betrekkingen van informaticus-directeur en 24 betrekkingen van adviseur worden ingesteld;

3.2. Overwegende dat de verwerende partij in haar memorie van antwoord stelt dat het basisoverlegcomité een voorstel heeft besproken en dat de uiteindelijk aangenomen tekst slechts “op enkele minimale punten” verschilt van de voor overleg voorgebrachte ontwerptekst; dat zij betoogt dat het wettelijk voorgeschreven overleg niet veronderstelt dat de tekst zelf aan het overlegcomité wordt voorgelegd, maar dat het volstaat dat het comité in de gelegenheid wordt gesteld om “zich uit te spreken over de wezenlijke vraagstukken waarop de voorgenomen bepalingen betrekking hebben”; dat volgens haar in dit geval de doorgevoerde wijziging beperkt is tot een aanpassing van het ontwerp -waarin globaal 14 betrekkingen van informaticus waren opgenomen- aan “de dwingende bepalingen van omzendbrief nr. 449 van 13 november 1997 waarin bepaald is dat

20% van de betrekkingen van informaticus in niveau 1 voorbehouden moeten worden voor de graad van informaticus-directeur”, terwijl de vermeerdering van het aantal betrekkingen van informaticus-directeur het bestuur dan om budgettaire redenen -en ook voor de taalpariteit- noopte tot een vermindering, binnen rang 13, van het aantal betrekkingen van adviseur;

3.3. Overwegende dat verzoeker in zijn memorie van wederantwoord betwist dat de aanpassing van het aantal betrekkingen van een personeelskader een detailwijziging zou zijn aangezien -zoals de Raad van State in het arrest nr. 56.765 van 11 december 1995 inzake VAN DER EEKEN heeft gewezen- het vaststellen van het aantal betrekkingen per graad tot de essentie van een personeelsformatie behoort; dat hij ook stelt dat de omzendbrief van 13 november 1997 geen deugdelijk motief kan vormen om de overlegprocedure niet te volgen aangezien de omzendbrief reeds gekend was op het ogenblik van het overleg en aangezien er ook nog andere manieren bestonden om de ontworpen regeling in overeenstemming te brengen met de voorschriften van de omzendbrief, hetgeen precies binnen het basisoverlegcomité besproken had kunnen worden;

3.4.1. Overwegende dat artikel 11, § 1, van de wet van 19 december 1974 tot regeling van de betrekkingen tussen de overheid en de vakbonden van haar personeel, gewijzigd bij de wetten van 19 juli 1983 en 6 juli 1989, luidt als volgt :

"Behoudens in de door de Koning bepaalde spoedgevallen en in andere door hem bepaalde gevallen, kunnen de bevoegde administratieve overheden niet dan na overleg met de representatieve vakorganisaties (...) vaststellen:

1° beslissingen tot vaststelling van de personeelsformatie van de diensten die onder het betrokken overlegcomité ressorteren (...);"

3.4.2. Overwegende dat de syndicale raadpleging slechts dan regelmatig is voor zover alle essentiële bepalingen van de ontworpen regeling er het voorwerp van hebben uitgemaakt; dat voor een ontwerp tot wijziging van het personeelskader, een vermindering of vermeerdering van het aantal betrekkingen als essentieel moet

worden beschouwd; dat moet worden aangenomen dat dit algemeen principe ook van toepassing is op het overleg in de schoot van de overlegcomités;

3.4.3. Overwegende dat de verwerende partij niet betwist dat het bestreden besluit, wat het aantal betrekkingen van informaticus-directeur en van adviseur betreft, afwijkt van het ontwerp dat aan het basisoverlegcomité is voorgelegd en dat daar op 23 september 1998 besproken is; dat uit de notulen van die vergadering blijkt dat het basisoverlegcomité zich beraden heeft over een tekst waarin voorzien was in 12 betrekkingen van informaticus -vergeleken met het bestaande personeelskader een verhoging met twee betrekkingen-, twee betrekkingen van informaticus-directeur en 25 betrekkingen van adviseur, maar dat de verhoging van het aantal betrekkingen van informaticus-directeur (tot 3) en de vermindering van het aantal betrekkingen van informaticus en adviseur met telkens één eenheid (tot respectievelijk 11 en 24 betrekkingen) gedurende dat overleg op geen enkele wijze ter sprake is gebracht; dat het basisoverlegcomité zich derhalve niet heeft kunnen beraden over de gewijzigde aantallen, die uiteindelijk in het koninklijk besluit van 19 november 1999 zijn opgenomen;

Overwegende dat de verwerende partij ten onrechte stelt dat de betwiste wijzigingen niet opnieuw aan het basisoverlegcomité voorgelegd moesten worden omdat zij slechts betrekking zouden hebben op de verdere uitwerking van de principes die in het comité besproken waren, en meer bepaald de toepassing zouden betreffen van de onderrichtingen opgenomen in de omzendbrief nr. 449 van 13 november 1997 inzake de sociale programmatie 1991-1994; dat uit het administratief dossier voorzeker blijkt dat de verhoging van het aantal betrekkingen van informaticus-directeur voor het eerst ter sprake is gekomen in de brief van 5 maart 1999 van de minister van het Openbaar Ambt waarin de Rijksdienst voor Pensioenen erop gewezen werd dat, volgens de sociale programmatie betreffende de loopbaan van de informatici, de verhoging van het aantal betrekkingen van informaticus met twee eenheden -de ontwerptekst die in het overlegcomité besproken was diende te gebeuren door de verhoging van de betrekkingen met telkens één eenheid in de graad van informaticus en in de graad van informaticus-directeur, dat de verwerende partij

daar wel mee aantoon dat de aangebrachte wijziging, aangezien zij haar grondslag vindt in de omzendbrief nr. 449, een veeleer technische aanpassing betreft, maar dat zulks niets afdoet aan de verplichting om ook die wijziging aan het overleg te onderwerpen, al was het maar omdat, zoals verzoeker betoogt, in het overleg een gesprek gevoerd kan worden over de implementatie van de omzendbrief en er desgevallend formeel vastgesteld kan worden dat de wijziging inderdaad slechts een noodzakelijke technische aanpassing betreft; dat het middel gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt artikel 1, § 1, van het koninklijk besluit van 19 november 1999 tot vaststelling van de personeelsformatie van de Rijksdienst voor Pensioenen, in zoverre daarin wordt voorzien in 3 betrekkingen van informaticus-directeur en 24 betrekkingen van adviseur bij de centrale diensten-administratief personeel;

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 173,53 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op
drie februari 2000 en drie, door de IXe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. DE BRABANDERE,	kamervoorzitter,
	L. HELLIN,	staatsraad,
	A. VANDENDRIESSCHE,	staatsraad,
Mevr.	V. WAUTERS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. WAUTERS.

J. DE BRABANDERE.